

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΑΓΡΩΩΝ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΩΝ ΜΑΥΡΩΝ

Πατέρας και γιούς

"Ενα παλληκάρι πήγαινε πάντοτε μέσα στ' άγρια δάση άστυλο, με τ'α χέρια άδεια. 'Ο πατέρας του τούτε μι'ά μέρα: «Παιδί μου πάψε να πηγαίνης στο δάσος με τ'α χέρια άδεια, χωρί; να παίρνης μαζί σου ούτε μια βελόνα».

'Ο γιούς δέν άκουσε τή συμβουλή του πατέρα του. Μιά μέρα όμως πού ξαναπήγε στο δάσος έπεσε στα χέρια ληστών. Τό παλληκάρι τούς ειπε: «'Ο πατέρας μου μου τώχε πη. Μιά βελόνα νάχα μόνο στα χέρια μου σήμερα, δέν θά μπορούσατε να με πιάσετε». 'Ενας ληστής τούτε τότε: «Κάνεις λάθος παιδί μου. Νά μι'ά καρφίτσα. Νά δούμε τι θά κατορθώσης μ' αυτή». Το παλληκάρι δοκίμασε τήν άκρη τής καρφίτσας και ειπε: «Αυτή ή καρφίτσα είναι σπασμένη». 'Ο ληστής ειπε: «Γιά να δώ». Τότε, τό παλληκάρι καμώθηκε πώς τού τή δείχνει και τού τήν έχωσε στο μάτι. 'Ο ληστής πόνεσε π ταξέ κάτω τό όπλο του, λέγοντας: «'Αχ! μούβγαλε τό μάτι μου!» Τό παλληκάρι πήρε τό όπλο του σπράδεψε στον άλλο ληστή, και τόν έσοκότισε. Τότε κ' οι άλλοι ληστές πήραν δρόμο, και τό παλληκάρι σωθήκε.

'Οταν γύρισε σπίτι τό παλληκάρι ειπε στον πατέρα του: «Πατέρα! ειγες ήκηο. 'Ενα παιδί π' άκούει τ'α γονικά του πάντα τό καλό β'έπει. Σή'ερα μ' ειχαν πιάσει ληστές. Και μ' έσωσα μι'ά καρφίτσα!»

'Η πεταλούδα

"Ενα πρσί μι'ά πεταλούδα πού δέν ήταν άλλη τίσον όμορφη, άν κι' αυτή, πέταγε άνάμεσα στα λουλούδια. 'Εξαφνα ειδε μι'ά άσχημη κάμπια πού σέρνονταν στη γη. 'Η πεταλούδα τής ειπε: «Είσαι μι'ά κάμπια».

'Η κάμπια ειπε: «ναί.» 'Η πεταλούδα τής ξανάπε: «Γιατί βγήκες μπροστά μου άφού είσαι τόσο άνατοχιαστική και βρωμική; Κύτταξέ μέσα πόσο είμαι όμορφη!» 'Αλήθε'α, ό Θεός δε μας έδωσε τήν ίδια χάρη. 'Εγώ πετώ στον ούρανο. 'Εσύ σέρνεσαι στη λάσπη.

'Η κάμπια τής ειπε: «Πεταλούδα μη περηφανεύεσαι. Μ' όλη τή χουσόκοκη πούχεις στα φτερά σου δέν είσαι ίκανή να ου μι'λές μ' αυτά τά λόγια: Είμαστε συγγενείς κ' έχομεν τήν ίδια καταγωγή. 'Αν ντρέπεσαι για μένα, τότε πρέπει να ντρέπεσαι και για τή μάνα σου. 'Η πεταλούδα κάνει τή κάμ'ια, κ' ή κάμπια τήν πεταλούδα κυρά μου!»

Σοφά λόγια

"Ενα κούτσουρο, και δέκα χρόνια να μείνει μέσα στο νερό, δε θά γίνη ποτέ κροκόδειλος.

"Αια μιλάς σ' ένα σκύλο για τα δόντια του, τ'α θημάτια και τα γαγκάνια!

'Η πληγή μορφαί να γιάνη και να φύγη, μα τό σημάδι μένει.

"Οποιος διψά και περιμένει να βροξή ό Θεός για να πιη θά πεθάνη τής δίψας.

Πολεμικό τραγούδι

Δός μου μαρπούτι κ' ένα τουφέκι: αθριο θά φύγω.

Θά τούς κόψω τό κεφάλι: αθριο θά φύγω.

"Εχουν όμορφες γυναίκες: αθριο θά φύγω.

"Εχουν και χρυσάφι: αθριο θά φύγω.

Σήμερα πρέπει να κάνω μόνος μου μπάλλας: μα αθριο θά φύγω.

Σήμερα πρέπει να προσφέρω μι'ά θυσία: αθριο θά φύγω.

Θά τούς κόψω τό κεφάλι: αθριο θά φύγω.

Δός μου μαρπούτι κ' ένα τουφέκι: αθριο θά φύγω.

Φέρε και τ'α παιδί μου να τ'α φιλήσω.

Σήμερα ζώ, αθριο δέν ξέρω αν θα ζήσω να τα ξαναδω.

ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΝΑ ΦΥΛΛΑ

ΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΨΥΧΙΚΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ

Τό παρακάτω παράδοξο και ανεξήγητο περιστατικό συνέβη έσχατως στην Αυστρία

"Ενας έμπορος τής Λιχθέργης, ό κύριος Φολτάνσων, πήγε τελευταία στο Μπρόμπεργ για ύποθέσεις του. 'Η γυναίκα του και τ'α παιδιά τής έμειναν στο Τούτσελλ ως πού να γυρίση.

Δύο μέρες άργότερα, λίγο πριν απ τ'α μεσάνυχτα, ενώ ό κ. Φολτάνσων ειχε άποσυρή στο δωμάτιο τού ξενοδοχείου του για να κοιμηθή άκουσε ξαφνικά τό κούδουνο τού τηλεφώνου να χτυπά.

'Ο έμπορος έσπρώξε άμέσως τό ακουστικό και με μεγάλη του έκπληξη άκουσε τή φωνή τής γυναίκας του.

— Γύρισε γρήγορα πίσω, τού ειπεν ή κυρία Φολτάνσων, γιατί τ'α παιδιά μας έχουν τήν ανάγκη σου. Κλείσε άπάνα στον τάφο μου!

'Ο έμπορος ένόμισε στην αρχή πως ήταν κανένα άσχημο άστείο και θυμωμένος κρέμασε τό ακουστικό. Σε λίγο όμως, όταν σκέφτηκε καλύτερα άρχισε ν' άνηρυχή σοδάρη. Ειχε άκούσει καθαρά τή φωνή τής γυναίκας του. Δέν ήταν δυνατό να γελάστηκε...

Γιά ν' άναπαύση τή συνείδησή του, έξήγησε απ' τό τηλεφωνικό κέντρο τού Μπρόμπεργ να τού δώση τό κέντρον τού Τούτσελλ.

— Πολύ άργά τό γυρίζετε, τού απάντησαν. 'Γστερ' απ' τ'α όκτώ τό βράδυ δέν μπορεί κανείς να μιλήση μ' αυτό τό μέρος και τώρα είναι παρασμένα μεσάνυχτα!

'Ο κ. Φολτάνσων γύρισε στο ξενοδοχείο του τρομερά άνήσυχος και μόλις έμμέρωσε, ένόηκισε ένδο αυτοκίνητο και πήγε στο Τούτσελλ. 'Όταν έφθασεν εκεί, βρήκε τ'α παιδιά του με μάτια κατακόκκινα απ' τ'α κλάμματα να ήρηνον έμπορος στην πεθαμένη μητέρα τους.

Τό μεγαλύτερο ειπε τότε:

"Η μικρή πένθνε άπο συγκοπή χιτές τό βράδυ στις δώδεκα παρά τέταρτο. Δέν μπορούσαμε να σου τηλεφωνήσουμε, γιατί τό τηλεφώνον ήταν κλειστό!

Μετά τήν κηδεία τής γυναίκας του ό Φολτάνσων κατάγγειλε τό γεγονός τού τηλεφωνήματος στις αρχές και ένεργήθησαν σχετικές άνακρίσεις.

Στο Τούτσελλ έβεδεικνίθη, ότι τό τηλεφώνον δέν έλειτούργησε δύο-όλο ύστερ' απ' τ'α όκτώ τό βράδυ. Στο Μπρόμπεργ, πάλι, κανένα γειτονικό κέντρο δέν ειχε ζητήσει γραμμή από τις 11 1/2 ως τ'α μεσάνυχτα.

Ποιάς λοιπόν, έτηλεφώνησε; 'Η ψυχή τής πεθαμένης, πού δέν ήθελε ν' άφήση μονάχα τ'α παιδιά τής και είδοποιούσε τόν συζυγό τής να γυρίση πίσω;... Ποιάς ξέρει;...

είχε συγκινήσει κι' αυτόν άκόμα τόν καιοόχογο.

"Ο πρόεδρος παρακάλεσε τότε τόν εφημέριο να βγάλη τήν περσοόικα του. 'Ο εφημέριος τήν βγάλε. 'Όταν ειδε τό κεφάλι του ό κόσμος, άπόρησε πώς ειχε ζήσει. 'Ο 'Ιταλός ειχε πέσει στα γόνατα και ζήτησε συγγνώμη. 'Η γενναιοφρονη τού παπα τόν ειχε άλλόση, ειχε γίνει άλλος άνθρωπος. 'Εκλαιγε... Μετανοούσε με ειλικρινεία, και ζήτησε συγγνώμη, έπιείκεια...

'Ο κόσμος χειροκροτούσε...

Και τότε ό εφημέριος ειπε στον πρόεδρο τού δικαστηρίου:

— Σε μένα ήθελε ό άνθρωπος αυτός να κάνη κακό, όχι σε σάς. 'Αντί λοιπόν να τόν τιμωρήσετε σεις, δώστε μου τόν θνενα... Κι' εγώ μπορώ να σας έγγηθηώ ότι θά τόν κάνω να γίνη ένας καλός άνθρωπος...

Τόν κατηγορούμενο τόν ύπερήσπιζε ένας καλός δικηγόρος, εύγλωττος και επιβλητικός. Μπροστά στα έπιχειρήματά του και στις παρακλήσεις τού παπα, οι δικαστές, συγκινημένοι κι' από τήν κλωσόνη τού εφημερίου, ύποχώρησαν, κι' ό κατηγορούμενος άθωώθηκε. "Αμα βγήκε ή άπόφασις, τό άκρατο ήρω έσπασε σε άτέλειωτα χειροκροτήματα...

Κι' ό φίλος μου τελείωσε τή διήγησή του μ' αυτά τά λόγια.

— 'Ο εφημέριος τού Λάνς-Λεβιλλάρ πήρε τότε τόν 'Αντόνιο και τόν εκθάτησε για να τού κάνη τίς δουλειές τού σπιτιού. Κι' ό 'Αντόνιο ειχε ένας καλός άνθρωπος, ένας τέλειος ύπηρέτης. Γινεσιδές... 'Οθ' ειγες ποτέ πως ό άνθρωπος αυτός πορ' ό-λίγο να γίνη φονιάς;»

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ "ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ," ΠΟΥ ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣ ΜΕ ΕΚΛΕΚΤΗΝ ΥΑΝΗ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ Μεταξύ τών εκλεκτών περιεχομένων τής, είναι και τ'α εξής: «Οι πρόδρομοι τής 'Αεροπλοΐας», «'Η Κοκορομαχίς», «Γυναίκες ήθλοποιοί σε άνδρικούς ρόλους», «Τ'α διάφορα γάματα τών Μοναχών», «Πώς έγραφή 'ή Κιρκία με τ'ας Καμελιές», «Τ'α δολοφονία», κλπ. κλπ. ΕΠΙΣΗΣ τ'α ΑΠΟΜΗΝΟΜΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΚΟΡΩΝ, Διευθυντού τής 'Ασφαλείας τών Παρισίων και τού συναρπαστικού μυθιστορήμα τού κ. Διευσιού Κοκκίνου: "ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ ΣΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ,"